

Miłośnicy jazzu tegoroczne lato mogą zaliczyć do udanych. Ich ulubiona muzyka rozbrzmiewała w wielu polskich miastach. W stolicy można było się rozkoszować improwizacjami światowych sław w czasie kolejnej odsłony Warsaw Summer Jazz Days.

Grzegorz Walenda

Zagrali na niej m.in. Gerald Clayton, Jack De Johnette, Dave Holland, Gregory Porter, nasz laureat Grammy, Włodzimierz Pawlik, i jeszcze kilku innych znanych wykonawców.

Prześliczna kontrabasistka

Z kolei w Gdańsku swoją grą na kontrabasie i gitarze basowej, a także talentem wokalnym popisywała się Esperanza Spalding. Amerykańska artystka szybko pnie się po drabinie sławy. Kilka lat temu dostrzegł ją i zaprosił do współpracy Prince. W 2011 roku Spalding wystąpiła z autorem „Purple Rain” w Gdyni. Wtedy jeszcze mało kto w Polsce o niej słyszał. Jeśli jednak ktoś gra z Prince’em, to sukces ma murowany. Wystarczy wspomnieć inne jego protegowane – perkusistkę Sheilę E. czy instrumentalno-wokalny duet Wendy Melvoin i Lisy Coleman – które z powodzeniem nagrywały i koncertowały samodzielnie. Teraz również Spalding jest gwiazdą i może zaprosić na scenę najlepszych. W Polsce grali z nią m.in. Terri Lyne Carrington, Herbie Hancock, Wayne Shorter i Marcus Miller. Te nazwiska zapierają dech w piersiach fanów jazzu. Polscy muzycy występujący ze Spalding – Zbigniew

Namysłowski, Leszek Możdżer czy Wojciech Wąglewski – również należą do czołówek. Ten ostatni z rockową nutą zgrabnie wpasował się w jazzową oprawę.

Hold muzycznym mistrzom

Nie tylko Warszawa i Gdańsk postawiły tego lata na muzykę improwizowaną w gwiazdorskim wykonaniu. Jeszcze większą imprezę jazzową zafundował melomanom łódzki klub „Wytwórnia”. Przez dwa miesiące trwała tam – już siódmy raz z rzędu – Letnia Akademia Jazzu. Tegoroczna edycja stała pod znakiem kompozytorskiego dorobku Andrzeja Kurylewicz, Jerzego Miliana, Krzysztofa Komeidy, Jarka Śmietany i Zbigniewa Seiferta. Najwięcej występów dedykowano temu ostatniemu. Utwory naszych jazzowych mistrzów wykonywali polscy i zagraniczni artyści. Imprezę zainaugurowała Iwona Kmiecik z programem złożonym głównie z kompozycji Jerzego Miliana.

Bobo Stenson wśród jazzowych gości

„Purple Rain” na jazzowo

Fantastycznie zaprezentowała się też inna, tym razem amerykańska wokalistka, Karen Edwards. Ona z kolei złożyła hołd naszemu mistrzowi gitary, Jarosławowi Śmietanie. Wieczór z jej udziałem należał do wyjątkowo udanych. Nie przeszkodziła jej nawet kontuzja palca. Z opatrunkiem na lewej dłoni grała wirtuozerskie partie na fortepianie, czym porwała publiczność. Podobała się zwłaszcza jej interpretacja kompozycji „Purple Rain” Prince’a, ale znakomicie wypadła też w utworach Śmietany, z którym 12 lat temu nagrała album „Everything Ice” (2002). Jeszcze tego samego wieczoru utwory gitarzysty – już bez wokalu – można było usłyszeć w bardziej rozbudowanej oprawie. Zagrała Radomska Orkiestra Kameralna pod dyktando Wiesława Pieregórki, a towarzyszył jej gwiazdorski kwintet jazzowy w składzie: Marek Napiórkowski (gitara), Maciej Sikala (saksofon), Piotr Wyleżół (fortepian), Marcin Lamch (kontrabas) i Adam Czerwiński (perkusja). Każdy z tych znakomitych muzyków miał okazję zabłysnąć przed zgromadzoną publicznością.

Z teki Zbigniewa Seiferta

Tydzień później na scenie pojawił się fantastyczny duet: Adam Bałdych (skrzypce) i Piotr Orzechowski (fortepian). Muzycy zadziwili doskonałą techniką, oryginalnymi – nieco trudniejszymi w odbiorze, ale wciąż porywającymi – interpretacjami i „zakręconym” temperamentem. Repertuar pochodził głównie z kompozytorskiej teki Zbigniewa Seiferta, choć znalazło się miejsce na utwory innych jazzowych mistrzów, w tym Bałdycha. Seifertowi poświęcono

był też set braci Smoczyńskich, Jana i Mateusza, którym na perkusji towarzyszył Michał Miśkiewicz. Podczas ich koncertu można było nie tylko poddać się czarowi brzmienia skrzypiec, ale też posłuchać starych dobrych organów Hammonda z lat 60. ubiegłego wieku (pamiętnych choćby z legendarnego nagrania „A Whiter Shade of Pale” z repertuaru Procol Harum).

Warsztaty z wirtuozami

Lista wykonawców w łódzkiej „Wytwórni” była długa. Na zakończenie, czwartego września, usłyszeliśmy koncert orkiestry Sinfonia Varsovia i kwartetu jazzowego pod wodzą Leszka Kułakowskiego.

Oprócz uznanych sław, szansę na zaprezentowanie swoich umiejętności w trakcie Letniej Akademii Jazzu mieli amatorzy. Jednak zanim pojawili się na scenie, musieli uczestniczyć w warsztatach, aby się odpowiednio do koncertu przygotować. Ich nauczycielami – lub raczej doradcami – byli doświadczeni muzycy, nierzadko zaproszeni do Łodzi w roli gwiazd.

Bobo Stenson w roli głównej

Spośród gości z zagranicy na uwagę zasługuje trio Bobo Stensona. Szwedzki pianista swoją przygodę z jazzem rozpoczął pod koniec lat 60. XX wieku. W roli lidera debiutował albumem „Underwear” (1973). Była to równocześnie jego pierwsza płyta dla niemieckiej wytwórni

ECM, z którą zresztą współpracuje do dziś. Oprócz rejestracji nagrań i występów z kierowanym przez siebie trio, Stenson pojawiał się też na scenie z innymi jazzowymi sławami, jak choćby z Janem Garbarkiem. Wcześniej towarzyszył m.in. Sonny Rollinsowi, Stanowi Getzowi i Gary’emu Burtonowi. Przez pewien czas wspierał muzycznie Dona Cherry’ego, a w 1988 roku wzmocnił grupę Charlesa Lloyda. Od 1996 można posłuchać, jak gra w zespole towarzyszącym naszemu czołowemu trębaczowi jazzowemu, Tomaszowi Stańce.

Łódzki set formacji Bobo Stenson Trio miał być w całości dedykowany Krzysztofo-

wi Komedzie, jednak lider włączył do programu także standardy rozslawione przez innych wykonawców, w tym Dona Cherry’ego i Tony’ego Williama. Co nie znaczy, że zabrakło fragmentów „Litani” czy słynnej kołysanki „Sleep Safe and Warm” z filmu „Dziecko Rosemary”. Tę ostatnią, brawurowo wykonaną niemal na zakończenie występu, widzowie powitali gromkimi brawami.

Oprócz lidera, który z klasą i z polotem poruszał się po różnych klimatach, świetnie zaprezentował się perkusista, Jon Falt. Grał nie tylko na zestawie perkusyjnym, ale też na gongu, dzwoneczkach i rozmaitych „przeszkadzajkach”. Bywały momenty, że stukał i pukał, w co się dało, utrzymując rytm. Doskonale się przy tym bawił, ku wielkiej ucieście zgromadzonych fanów.

Inne atrakcje

Letnia Akademia Jazzu to nie tylko koncerty. Obok nich publiczność miała również okazję zapoznać się ze starymi filmami, dokumentującymi historię polskiego jazzu. Kolejną atrakcją były dwie wystawy: okładek magazynu „Jazz Forum” oraz muzycznych plakatów z lat 60., 70. i 80. ubiegłego wieku. Słowem: wszystko dla miłośników jazzu. ■

